

Ingers tankar

Sweden, the land of
LAGOM

När är det lagom?

Strax före jul fick jag anledning att fundera över betydelsen av det lilla ursvenska ordet **lagom**. I sällskap med min dotter var jag och hämtade mina nya glasögon, så behövligen efter flera års problem med synen.

Glasögonbytet har ideligen skjutits upp vartefter det ena ögat blivit allt sämre. Nu fungerar det inte alls så nu måste allt satsas på det seende, friska ögat.

Jag hade lite tid före besöket hos optikern och jag föreslog min dotter att vi skulle titta efter något nytt åt mig att ha på huvudet. Sagt och gjort, vi slank in i en butik som funnits länge och är en av de få i centrala Västerås som inte flyttat ut till något perifert shoppingcenter.

Första **kepan** vi fick ögonen på visade sig vara bästa alternativet. Snabbt avklarat köp. Alldeles intill mössaffären ligger en anrik skoaffär. Vi hann gå in där också. Expediten var lika trevlig som den första och tipsade om en sko med lite **inbyggda finesser**.

Den kändes så bra på foten, som om jag redan gått in den under en lång tid. Snabb affär igen.

Väl hos optikern tyckte min dotter att jag valt snygga bågar, både på de progressiva och på solglasögonen. Glasögonen hamnade på näsan direkt, solglasögonen i en påse.

När jag gick ut ur affären kände jag mig nästan euforisk. Jag var så nöjd. Tre grejer fixade så snabbt och lätt. Och snart skulle vi bege oss till Stockholm för julfirande med barnbarnet.

Dagen efter när vi ätit frukost föreslog min dotter att vi skulle fortsätta shoppandet. Hon vet att jag inte tycker det är kul att handla kläder. Nu erbjöd hon sig att vara personlig shoppare och se till att de värsta behoven skulle kunna tillgodoses.

Vi åkte iväg. Det är fantastiskt att ha någon som letar storlekar och bär fram plagg. På så sätt hittade jag en kappa, två par långbyxor, en jeansskjorta och en tvådelad glittrig byxdress. Var så glad åt mina fynd.

Det är nu det lilla ordet **lagom** kommer in. Jag tyckte jag spenderat mycket på mig själv. För någon annan var det säkert bara en **spott i havet**. Visst skulle jag kunna fortsätta och handla, trots att jag kände mig nöjd.

Men jag tyckte det var lagom. Jag inser dock att det kan vara lätt att ryckas med och bara handla på. Frågan är om glädjen växer med inköpen? Tror inte det.

Jag håller med drottning Kristina när hon säger: **Nöjen som varar för länge upphör att vara nöjen.**